

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura

Període intermedi

Sèrie P - Número 88

Dimecres, 5 d'agost de 1998

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN REVENTÓS I CARNER

Sessió plenària núm. 60, segona i darrera reunió

Í N D E X

Debat

sobre la política general del Govern en relació amb la prevenció i l'extinció d'incendis a Catalunya,
arran dels incendis forestals produïts els dies 18, 19, 20 i 21 de juliol (Continuació)

S U M A R I

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i tres minuts.

1. Debat sobre la política general del Govern en relació amb la prevenció i l'extinció d'incendis a Catalunya, arran dels incendis forestals produïts els dies 18, 19, 20 i 21 de juliol (Continuació.) (tram. 255-00012/05) (16:33)

- Propostes de resolució del G. Mixt (núm. 1 a 35) 6147
- Torn a favor:* Sr. Morera i Tanyà. 6147
- Propostes de resolució del G. Mixt (núm. 1 a 16)
- Torn a favor:* Sr. Lora i Lillo. 6148
- Propostes de resolució del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 a 20)
- Torn a favor:* Sr. Camps i Rovira. 6149
- Propostes de resolució del G. Socialista (núm. 1 a 9)
- Torn a favor:* Sr. Vilalta i Oliva. 6150
- Propostes de resolució del G. P. Popular (núm. 1 a 57)
- Torn a favor:* Sr. Fabregat i Vidal. 6151
- Propostes de resolució del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1 a 37)
- Torn a favor:* Sr. Ausàs i Coll. 6153
- Torn a favor:* Sr. Benach i Pascual. 6153
- Propostes de resolució del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (núm. 1 a 21)
- Torn a favor:* Sr. Gimeno i Sanz. 6155
- Votació de l'esmena transaccional presentada conjuntament per tots els grups (17:35):* aprovada per unanimitat. 6156
- Votació de les propostes de resolució núm. 14, 17 i 18 del G. Mixt (17:36):* aprovades per unanimitat. 6156
- Votació de la resta de propostes de resolució del G. Mixt (17:37:06):* rebutjades per 55 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció. 6157
- Votació de les propostes de resolució núm. 14, 18 i 20 del G. P. de Convergència i Unió (17:37:52):* aprovades per unanimitat. 6157
- Votació de la resta de propostes de resolució del G. P. de Convergència i Unió (17:38):* aprovades per 73 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions. 6157
- Votació de les propostes de resolució núm. 4, 5.d, 5.e, 5.f, 6, 7, 8 i 9 del G. Socialista (17:39:02):* aprovades per unanimitat. 6157
- Votació de la resta de propostes de resolució del G. Socialista (17:39:26):* rebutjades per 52 vots a favor, 73 en contra i 2 abstencions. 6157
- Votació de les propostes de resolució núm. 3, 4, 5, 7, 13, 16, 33, 37 i 57 del G. P. Popular (17:40:10):* aprovades per unanimitat. 6157
- Votació de la resta de propostes de resolució del G. P. Popular (17:40:36):* aprovades per 73 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions. 6157
- Votació de les propostes de resolució núm. 3, 14, 21, 22 i 28 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (17:41):* aprovades per unanimitat. 6157
- Votació de la resta de propostes de resolució del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (17:42:08):* rebutjades per 55 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció. 6157
- Votació de les propostes de resolució núm. 8, 12, 19 i 21 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (17:42:44):* aprovades per unanimitat. 6157
- Votació de la resta de propostes de resolució del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (17:43:14):* rebutjades per 55 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció. 6157
- Votació de les propostes núm. 2 i 7 presentades conjuntament pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, el G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i el G. Socialista (17:43:56):* aprovades per 126 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. 6157
- Votació de la resta de propostes presentades conjuntament pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, el G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i el G. Socialista (17:45:04):* rebutjades per 55 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció. 6157

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 60.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major en funcions i pel lletrat Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seuen els consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Benestar Social i de Medi Ambient.

El president

Es reprèn la sessió.

Debat sobre la política general del Govern en relació amb la prevenció i l'extinció d'incendis a Catalunya, arran dels incendis forestals produïts els dies 18, 19, 20 i 21 de juliol (continuació)

D'acord amb l'article 124 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades s'ha establert el següent ordre d'intervencions: primer, el Grup Mixt; segon, el Grup de Convergència i Unió; tercer, el Grup Socialista; quart, el Grup Popular; quint, el Grup d'Esquerra Republicana, i sisè, el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds. Hi ha, per a cada grup, un torn de favor de deu minuts i, facultativament, un torn en contra.

Iniciem, per tant, les intervencions. Intervindrà en primer lloc, pel Grup Mixt, el diputat senyor Salvador Morera, que prego que m'indiqui amb el temps que ho farà ell, i si reserva minuts d'intervenció per al diputat senyor Fidel Lora. *(Pausa.)*

El Sr. Morera i Tanya

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em poso a defensar les propostes de resolució que ha presentat el Partit per la Independència, adscrit al Grup Mixt, que, en un total de trenta-cinc propostes de resolució, hem volgut mínimament resumir totes aquelles propostes, tots aquells temes concrets que nosaltres considerem del tot imprescindibles per a la millora de la política forestal de la Generalitat.

Al nostre entendre cal partir de dues premisses, que així consta en el punt número 2 de les nostres propostes de resolució i que al nostre entendre s'han constatat absolutament en el debat que vam tenir ahir. Una és que la política de prevenció d'incendis endegada fins ara pel Govern de la Generalitat és del tot insuficient, i l'altra, que l'estratègia d'extinció dels grans incendis forestals és, ha estat ineficient. A partir d'aquí nosaltres hem considerat cinc blocs bàsics pel que fa al conjunt de propostes de resolució.

La primera. Creiem que és absolutament prioritari complir allò que fins ara estava –i ara també–, el Govern de la Generalitat, està obligat a complir. És a dir, no podem encarar amb totes les condicions el que s'ha de fer a partir d'ara, i bàsicament a les zones cremades, si abans no s'ha complert amb aquelles altres zones que havien patit catàstrofes similars. Per tant, el que demanem és que, en aquelles zones cremades abans, fins i tot, del 94, que tenen aprovats plans tècnics de gestió i millora forestal, per tant amb una planificació ja aprovada, es paguin aquells compromisos adquirits; que els ajuts pendents dels incendis del 94, com es va demostrar el dia d'ahir, es paguin en la seva totalitat i de forma urgent, i que, a més a més, es compleixi la resolució en la seva totalitat –que al nostre entendre no s'ha fet–, que es compleixi en la seva totalitat la Resolució 168/IV d'aquest Parlament, en ocasió dels incendis del 94.

A més a més, demanem un seguit d'actuacions concretes a les zones cremades en el gran incendi de la Catalunya central, amb la participació dels interessats, a diferència dels incendis del 94. Cal que totes les actuacions siguin en coordinació amb les associacions, amb les organitzacions que els mateixos interessats han creat. I nosaltres creiem que, a més a més, cal modificar el Decret 190/98, que, tot i reconèixer que és millor aquell que afrontava els incendis del 94, cal substituir-lo per aquells plantejaments o per aquelles propostes que facin millorar, que facin o que produeixin unes condicions millors per als afectats.

Altres propostes per part nostra, del tot transcendents –com és el reequilibri territorial, que, en el cas que debatem, la política forestal s'hi ha d'inserir del tot–, nosaltres entenem que són prioritàries, des de modificacions legislatives, que abastarien el Pla territorial... Nosaltres entenem que comença a ser hora que aquest Parlament torni a debatre –i, per tant, dintre de la temàtica del Pla territorial– quin paper s'atorga al món rural; no pot ser que sigui secundari ni de segona, sinó que ha de tenir un paper absolutament rellevant, i fins i tot d'altres propostes legislatives que consten en les propostes que hem presentat.

També entenem que s'ha d'incrementar la protecció territorial de les masses boscoses actuals. Per exemple, s'han de prioritzar molt més, s'han de protegir molt més espais que, en teoria, ja haurien de ser-ho, com, per exemple, els espais PEIN; no s'entén que s'hagin cremat dos espais, dintre del foc general, que estaven qualificats com a PEIN, i no entenem que espais d'aquesta categoria tinguin una protecció tan baixa com la que tenen; s'ha de millorar al cent per cent aquesta protecció i la considerem del tot imprescindible.

En temes de prevenció són diverses les propostes que nosaltres fem. També considerem, conjuntament amb el reequilibri territorial, on s'ha d'incidir, les propostes pel que fa a política forestal, doncs, conjuntament amb aquestes, la prevenció és l'altre tema

i, probablement, per nosaltres, com per altres grups, és la gran assignatura pendent pel que fa a la lluita contra els incendis. Per tant, considerem del tot necessàries actuacions com: reforestacions –en totes les reforestacions que es facin en aquest país, senyor conseller, entenem nosaltres que s'hauria de prioritzar de totes totes que aquestes reforestacions es fessin a partir d'espècies estrictament autòctones mediterrànies, les que hi havien hagut sempre en aquest país: roures, alzines, alzines sureres, i no amb plantacions com les que hem tingut en els últims anys, que han afavorit d'una forma molt clara els incendis forestals; si abans no hi havia tants incendis forestals, probablement és perquè la vegetació era la que havia d'haver-hi, la mediterrània–, fomentar les àrees recreatives, especialment en aquestes àrees PEIN –ho considerem del tot necessari– i protegir, entre d'altres espais, les urbanitzacions amb una proposta concreta que, en tot cas, m'agradaria especificar. No entenem com es fan propostes globals, generals, de millorar la protecció de les urbanitzacions, senzillament, a seques. En un país que disposa de més de dues mil urbanitzacions, la majoria de les quals segueixen estant en situació de pràctica illegalitat urbanística, aquestes no estan «repcionades» pels ajuntaments. Com es pot demanar en aquestes condicions que aquestes urbanitzacions tinguin, a més a més, els serveis de protecció d'incendis al dia? És absolutament impossible. Per tant, el que considerem és que cal implicar els ajuntaments, i més la Generalitat i els parcel·listes, per aconseguir això en una política general de millorar les condicions de les urbanitzacions.

Evitar, amb prevenció, el fenomen dels grans incendis forestals, bàsicament a partir d'una xarxa de tallafocs, i també de la possibilitat dels contrafocs. Aquest tema va protagonitzar gran part del debat del 94. Nosaltres no refusem la idea dels contrafocs, perquè, cal dir-ho i cal recordar-ho, ha estat una de les possibilitats que en aquest país s'ha emprat sempre, l'únic que cal és que es facin en condicions i sota uns controls adequats.

Quant a extinció, diverses són les propostes. Bàsicament, millorar els equipaments, millorar els mitjans, millorar les condicions dels bombers voluntaris, per exemple, que tots en som conscients que estan en unes condicions absolutament pessimes, per atacar en condicions els incendis forestals. I, en definitiva, per tant, millorar molt més els pressupostos, encara, d'extinció d'incendis forestals, tot i reconèixer que no és el tema prioritari a hores d'ara, sinó que és bàsicament la prevenció, però que cal millorar encara, en molts aspectes, bàsicament a nivell de coordinació. Nosaltres fem una proposta: entenem que s'ha de donar molt més protagonisme al comandament avançat o operatiu, que hauria de ser realment el comandament únic que ataqués el foc, i que aquest comandament únic, que es troba no a Bellaterra sinó en el lloc del foc, hauria d'estar integrat pràcticament per totes les forces que intervenen en la seva extinció.

En definitiva, nosaltres el que hem volgut és plantejar un debat constructiu, però recordant tots aquells temes i exigint tots aquells canvis que fan falta per a la millora de la política d'atenció als boscos, i, per tant, de política forestal a Catalunya.

Nosaltres avancem, senyor president, que votarem favorablement a totes les propostes dels grups que representin una millora, un avenç de la situació actual, i també votarem favorablement a aquelles propostes de resolució que interpretin el sentiment de la gent, i dels afectats, en particular, d'aquests grans incendis.

Lamentem que el Grup de la majoria no hagi pres més atenció a aquelles propostes que des del nostre Grup els havíem fet i que, des del nostre punt de vista, milloraven d'una forma més que significativa la situació actual de la política forestal a casa nostra.

Res més, senyor president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. Continuem amb el Grup Mixt. Té la paraula el diputat senyor Fidel Lora.

El Sr. Lora i Lillo

Gràcies, senyor president. Des del Partit dels Comunistes de Catalunya les propostes de resolució que presentem van orientades –i també el sentit del vot de les resolucions que votarem favorablement, el vot del Partit–, van orientades, primer, a la reprovació de la política del Govern de la Generalitat entorn a la prevenció i extinció d'incendis.

El debat que hem tingut aquests dies no és un debat de caràcter tècnic, és un debat de caràcter polític, de centralitat en el debat de la política nacional. I ha sigut, s'ha centrat en un debat de caràcter tècnic, des del nostre punt de vista, i és necessari que no sortim d'aquest Ple del Parlament amb la satisfacció que les coses s'han bé i que amb les resolucions que aprovem en aquest Parlament tot estarà solucionat. Des del nostre punt de vista, cal la reprovació de la política del Govern de la Generalitat.

En segon lloc, les nostres propostes van en el sentit de garantir el compliment de tots els acords del 94 que no s'han posat en pràctica: l'augment pressupostari, l'augment pressupostari per a la política de prevenció i extinció d'incendis, per a la política forestal i, per tant, també, tot el que fa referència a l'augment de personal, el nombre d'agents forestals i l'equipament per als bombers voluntaris i professionals.

I per acabar, des del nostre punt de vista, aquest debat no pot quedar únicament i exclusivament limitat al Parlament de Catalunya. Ha de ser un debat en el qual participi la societat civil, perquè hi ha diferents interessos que s'han de connectar per posar solució a les polítiques de prevenció, a les polítiques de

model territorial. Des d'aquest punt de vista nosaltres presentem una resolució...

El president

Senyor diputat, ha exhaurit el seu temps.

El Sr. Lora i Lillo

...una resolució perquè, des del Govern, des de les formacions polítiques i des dels diferents sectors implicats, es pugui organitzar un congrés de política forestal a Catalunya, per, entre tots, buscar solucions.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Senyor president, defensar i comentar dues-centes resolucions, en menys de deu minuts...; tan sols defensar aquelles noranta a les quals el Grup de Convergència i Unió donarà suport és francament difícil. Però intentaré sintetitzar quin ha estat el nostre capteniment.

El nostre capteniment es basa en quatre eixos. Eixos de potenciar la prevenció en, realment, aquest 0,40% o 0,41% d'incendis, que no ens en sortim; veure si, realment, podem acostar-nos a aquesta possibilitat i, per això, hi ha un pla de treball per millorar aquestes condicions.

Hem «axat» també tot el que fa al gran món de l'assegurança, assegurança pel que fa a les persones, en primer lloc, i donem suport a les mesures que permeïran l'homologació d'assegurances, tant pel que fa als professionals com al voluntaris –estic parlant de bombers–, i assegurança també pel que fa a tot el tema d'Agroseguro, és a dir, tota aquella assegurança que permetia la salvaguarda de les finques cultivades, fer-la extensible als boscos.

Donem suport també a una sèrie de mesures de caire fiscal que seran proposades amb resolucions concretament del PP. No els vull enganyar, senyores i senyors diputats; no cal que especulin respecte a quin ha estat el nostre objecte de pacte; nosaltres hem pactat, essencialment, les resolucions amb el Grup Popular amb una clara intencionalitat: nosaltres hem pensat que calia «axar» i calia arribar a pactes que portessin no tant a mirar enrere com a mirar endavant, i ens ha semblat que moltes de les propostes del Partit Popular podien ser objecte del nostre suport com ells han pensat també de les nostres. I també he de dir que, fruit d'aquest acord bàsic, moltes propostes que ha presentat molt concretament el Grup Mixt –molt concretament el Grup Mixt– eren objecte de possible suport, però davant

de la reiteració dels acords ja propis adoptats potser era sobrer, era balder votar-ne d'una forma reiterada. Potser podríem haver arribat a transaccions. Moltes vegades ha estat difícil amb la mesura, amb la urgència i amb el cúmul de resolucions, arribar a possibles transaccions; sigui, doncs, el nostre capteniment inicial.

I estava parlant de mesures de tipus fiscal a què nosaltres serem sensibles i que ens semblen imaginatives pel que fa a una reducció de l'impost d'actes jurídics documentats en escriptures en què es reflecteixin, s'atorguin préstecs i altres condicions per a les finques afectades pels incendis. Com també serem sensibles a possibilitar una gran reducció de l'impost de transmissions patrimonials en la venda d'aquestes finques, eventual venda d'aquestes finques. I donarem suport a quelcom de molt important: a l'equiparació, per exemple, des del punt de vist d'incentiu fiscal, per tal que aquelles finques forestals que tinguin pla tècnic de gestió –un altre dels eixos als quals nosaltres donarem suport, totes aquelles mesures que permetin que totes les finques forestals que tinguin pla tècnic de gestió– puguin gaudir d'una exempció del 95% en cas de transmissió *mortis causa*, naturalment sempre que els hereus es mantinguin en la titularitat d'aquestes finques boscoses el període de temps que s'estableix per a les altres finques de cultiu. Recordin que fins ara aquesta exempció només abastava el 75% d'aquesta quota de l'impost de successions.

Dèiem que «axant» les mesures de prevenció amb una gamma de resolucions que els estalviï, moltes d'elles coincidents amb altres grups de l'oposició amb els qual coincidim i farem votacions conjuntes, nosaltres volem potenciar sobretot les ADF. Sabem perfectament que només amb el concurs d'aquestes ADF nosaltres podem tirar endavant. I realment, les dotacions pressupostàries són absolutament necessàries, i veiem una gran coincidència amb la nostra resolució número 9 i amb la resolució número 13 que, en principi, presentarà el Grup Popular, a qui no vull prendre cap protagonisme, però sí una coautoria lògica quan es tracta de dotar pressupostàriament aquest pla de reforma de tot el món forestal. Es tracta de dotar-lo amb 3.000 milions anyalment durant un període de cinc anys, tant pel que fa a les necessitats inversores del sector com per tot el que fa a les necessitats consegüents al sinistre produït.

Votarem de forma..., i amb això acabo, i sé perfectament que aquestes intervencions de caire tècnic no poden despertar potser l'interès atent de les senyores i els senyors diputats, però sí que em permetran acabar dient, en primer lloc, que votarem de forma solidària i emocionada la resolució que tota la cambra destinarà a recordar les víctimes d'aquests incendis i l'agraïment a tots aquells que de forma professional, per la seva subordinació jeràrquica, o voluntària, per la seva vocació solidària de ciutadania, han col·laborat en la resolució d'aquest incendi.

Punt 1

I deixin-me, amb les imatges dramàtiques que avui al migdia veiem d'Atenes rodejada per les flames i de Portugal inflammat, amb aquestes imatges dramàtiques i amb el desig de tot cor que davant d'aquesta tragèdia que està sofrint Grècia i que està sofrint Portugal tinguin la possibilitat, els mitjans i la sort, que també compta, de poder-lo apagar al més ràpidament possible, recordar-los dues resolucions: una conferència mediterrània que propugnem per tal que no ja l'arc mediterrani nord-occidental, sinó tot el Mediterrani, que patim el mateix problema, puguem pensar conjuntament quines són les autèntiques solucions. I també demanem en una altra resolució, l'última, que els ho demanem molt de cor, com totes, però els demanem molt de cor que ens ajudin a tirar endavant aquesta, a conscienciar Europa que al Mediterrani s'hi ve a fer vacances, Europa hi ve a fer vacances, però que també ens han d'ajudar que aquestes vacances puguin ser en una terra que tingui boscos i que pugui guardar i ser possible tenir-hi un món sostenible. Per això demanem l'ajut d'Europa; per això.

I conscients que aquest debat, amb tots els seus clars i obscurs, ha tingut una gran virtualitat, ha tingut un gran avantatge. Segurament molts de vostès pensaran: quina allisada els hem donat, com els hem criticat. Mirin: endavant –endavant. Sàpiguen que el Govern de la Generalitat i el Grup que li dona suport acceptarem sempre el que digui aquesta cambra, però sobretot ens trobaran al peu del canó per ajudar que aquestes desgràcies siguin cada cop menys i cada cop més sostenibles fins arribar a la total supressió.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialista, té la paraula el diputat senyor Ramon Vilalta.

El Sr. Vilalta i Oliva

Molt honorable senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el senyor Jaume Camps acaba ara la seva intervenció dient que ells estarien al peu del canó, i nosaltres també. Hi estàvem, hi estem i hi estarem. El portaveu de la majoria acabava ahir a la nit, ja molt avançada la tarda, la seva intervenció en nom de la majoria dient que una gran tragèdia com aquesta podia ser assumida, podia ser afrontada amb una actitud fatalista, amb una actitud oportunista o amb esperit de superació. Naturalment, l'oportunisme del cas el determina el mateix foc: s'han produït uns incendis i discutim d'aquests incendis aquí, en aquest Parlament, perquè el Grup Socialista i altres grups de la cambra van sol·licitar que es fes obertament i a la vista de tothom un debat amb la major transcendència possible perquè el país percebé l'interès i la preocupació de tots els grups de la cambra i pogués ser exposat, doncs, davant dels

mitjans de comunicació i a través d'ells a tot el país el que cadascú pensa i el que cadascú considera.

Actitud fatalista? Certament. En alguns dels territoris cremats abunda, i massa, a hores d'ara una actitud fatalista. Hi ha gent que creu dissortadament que allò que no se'ls ha cremat avui, tal com van les coses, segurament se'ls cremarà en el futur. Nosaltres creiem que aquest no és un bon camí. Ho va dir ahir el senyor Joaquim Nadal i ho ratifico jo avui: probablement per més que fem no podrem evitar que hi hagin incendis forestals, però hauríem d'evitar, i de fet es podria evitar, que els incendis forestals que malauradament, segurament, continuaran produint-se arribessin a tenir l'abast que han tingut els de l'any 86, els de l'any 94 o els d'ara.

Per què no podrem evitar que hi hagin incendis forestals? Ho assenyalàvem ahir amb el nombre d'incendis que es van produir en un cap de setmana. Podríem fer el repàs del que està succeint aquests darrers anys i ens trobaríem que cada estiu, per benèvoles que siguin les condicions climatològiques, se'n produeixen molts, d'incendis forestals. Per què? Perquè vivim en un país on les circumstàncies –com a Itàlia, com a Grècia, com a Portugal, a què ara alludia també el senyor Jaume Camps– fan que els incendis es produeixin. Per tant, jo crec que si hem de parlar amb sinceritat difícilment podem emetre un missatge al país que els incendis forestals són evitables totalment. No és veritat. Però tampoc és veritat que els incendis, cap incendi hagi de prendre necessàriament l'abast que han pres aquests. Per què ha pres aquest abast, aquest gran abast, l'incendi del cap de setmana que estem comentant? Bàsicament per una raó: perquè la massa forestal de Catalunya, que certament ocupa ja el 61% de la superfície del país, és una massa que s'estén sense interrupcions de continuïtat durant centenars de quilòmetres. I si el bosc no té interrupcions en la seva continuïtat, quan les circumstàncies siguin prou adverses difícilment, senyors consellers de Governació i d'Agricultura, senyores i senyors diputats, podrem evitar que algun d'aquests incendis que ha calat s'estengui tan paorósament com va succeir en el 86, en el 94 o ara.

Podem fer alguna cosa per a reduir aquest risc? Jo crec que aquesta és la qüestió que ens hem de plantejar. Des del nostre punt de vista, sí. Caldria actuar d'una forma més decidida en matèria de prevenció d'incendis –ho deia ahir el senyor Joaquim Nadal–; caldria fer alguna cosa més del que s'ha fet perquè la realitat ens ensenya que no s'ha fet prou. Quan el bosc, ho repeteixo, ocupa centenars de quilòmetres sense interrupcions de continuïtat és molt difícil, senyor conseller de Governació –i nosaltres ho sabem–, fer front a un incendi d'aquestes característiques, però el problema és no haver fet abans el possible per crear aquestes interrupcions en la continuïtat del bosc, per haver considerat l'eventualitat que quan es produís un incendi aquest incendi pogués ser tallat en alguns límits que fossin raonablement

operatius per part d'aquells que hauran de fer-hi front. I això és el que no s'ha fet. I això és que provocava ahir les paraules dures –duríssimes– del portaveu del Grup Socialista, que jo, naturalment, faig meves i repeteixo. El problema és que no s'ha portat a terme una política de prevenció d'incendis forestals de la intensitat i amb el contingut que calia per a reduir el risc que quan el foc calés –i calarà inevitablement ara i en el futur– prengui l'abast i les dimensions que ha pres aquest.

És possible fer això? El senyor conseller d'Agricultura ahir insinuava la dificultat que implica fer això quan el 80% de la propietat és privada. Doncs, miri, probablement caldrà que el Govern en el futur tingui una actitud més intervencionista... (*Veus de fons.*) Si us plau, senyor president, estic dintre del meu temps i estic explicant la raó que motiva una sèrie de resolucions com ara els diré.

Aquesta és la qüestió. Des del nostre punt de vista, no s'ha fet el suficient. Cal inventar noves fórmules? Des del nostre punt de vista, no. L'Infocat és un programa que conté les bases suficients, si s'executesin suficientment, si es desenvolupessin i es protocolitzessin les seves actuacions, és un programa suficient. Cal normativitzar més? Des del nostre punt de vista, la Llei forestal i el Pla forestal i el conjunt de decrets que marquen mesures en matèria de prevenció són suficients. És un problema de normes? És un problema legislatiu? Des del nostre punt de vista, no. És un problema d'elaborar nous plans com aquest pla integral que ens proposen d'incendis forestals de gran abast?

No, simplement és qüestió d'aplicar en tots els seus extrems l'Infocat, protocolitzar les actuacions, vetllar per la coordinació i crear les possibilitats que, quan es produeixi l'emergència, els dispositius i els mecanismes de l'emergència funcionin adequadament.

I això és el que volia dir-los, senyor president, senyores i senyors diputats. Des del nostre punt de vista no és un problema de legislar més, ni de normativitzar més, ni d'elaborar més plans; es tracta, simplement –i veuran que diverses de les nostres resolucions hi fan una menció expressa–, es tracta simplement, senyor president, de complir les resolucions que aquest Parlament havia adoptat, de materialitzar les recomanacions que la Comissió d'estudi que jo vaig tenir l'honor de presidir va suggerir, i de portar a terme i portar a la pràctica les previsions que la Llei forestal de Catalunya, les normes en matèria de prevenció i el mateix Infocat contenen.

Hem presentat nou propostes de resolució exclusivament del Grup Socialista i un conjunt més conjuntament amb altres grups de l'oposició. Aquest és el ventall de les nostres propostes de resolució. Entre aquestes, naturalment, una que reprova l'actuació del conjunt del Govern, perquè és una política de govern la que fa, la que permet que puguin succeir

aquestes coses, i d'una manera molt específica i molt particular la d'aquell departament que tenia la funció bàsica i essencial de vetllar per la prevenció.

Hem presentat una altra resolució amb un fort contingut econòmic: el conjunt d'actuacions que des del nostre punt de vista caldria realitzar per fer front a la situació en aquest moment. Part d'aquesta resolució número 5 del Grup Socialista, allò que faria referència a la posada en funcionament d'un pla d'ocupació per a poder retirar la fusta cremada, a ajudar les ADF a reconstituir el material que han perdut i a impulsar un pla de foment de l'agroturisme com a activitat generadora de renda, ens han comunicat que seran admeses, i ens sembla bé. Les altres previsions econòmiques que plantejàvem, ens han dit que no seran admeses en benefici d'aquest pacte que el Grup de la majoria ha subscrit amb el Partit Popular. No tenim res en contra d'aquest pacte, simplement som conscients i constatem que es produeix aquest pacte i que una de les contrapartides en un costat de la balança és evitar la reprovació d'un membre del Govern; a l'altre costat de la balança, un conjunt de compromisos que s'afegeixen als compromisos de l'any 86, de l'any 94, i a tots els compromisos que aquest Parlament ha anat adoptant en el curs del temps, i que fa que en aquest moment haguem de tornar a dir que no és un problema de compromisos sinó un problema de compliment dels compromisos.

Ens semblen bé les resolucions que s'apunta que s'aprovaran, especialment bé aquelles que tenen un contingut material que permet visualitzar allò que es farà; no ens sembla tan bé allò que són brindis al sol, que simplement marquen línies d'actuació que no determinen res, i, en qualsevol cas, el que sí que els anunciem és que estarem molt amatents en el futur perquè els compromisos que avui s'adoptin, d'acord amb el Partit Popular o donant suport als altres grups, es portin a fi de bé perquè es converteixin en accions positives que impedeixin que en el futur puguin succeir grans tragèdies com aquesta que ara ha succeït.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, ocupo la tribuna en nom del Grup Popular per presentar les propostes de resolució subsegüents al debat sobre la política general del Govern en relació amb la prevenció i extinció d'incendis a Catalunya. A la vegada, president, faré un posicionament respecte al conjunt de les propostes de resolució dels altres grups de la cambra.

El Grup Parlamentari Popular hem presentat, i des del Grup Parlamentari Popular, hem presentat un total de cinquanta-set propostes de resolució. Propostes amb quatre vessants ben diferenciades: una primera vessant de caràcter immediat per als afectats pels incendis forestals; un segon grup de propostes, d'una marcada i diferent línia de la que fins ara s'ha observat sobre política forestal per part del Govern; un tercer grup de propostes sobre la prevenció, i un quart grup de propostes sobre l'extinció d'incendis.

Propostes de caràcter immediat com són establir línies d'ajut per tal de poder retirar la fusta cremada; propostes de mesures fiscals –que abans hi ha fet referència l'illustre diputat senyor Jaume Camps–; propostes per establir un contracte forestal marc per al preu de la fusta, conjuntament amb el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació; equiparar la cobertura d'accidents dels bombers voluntaris amb la dels bombers professionals, així com garantir una correcta assistència sanitària; introduir per als ajuntaments afectats, per als municipis afectats, els expedients de «zona d'actuació urgent», tal com marca la Llei forestal de Catalunya; fer efectius el que ahir des del Grup Popular denunciàvem, és a dir, aquells ajuts pendents a les agrupacions de defensa forestal i aquells ajuts pendents dels subprogrames 1 i 2, és a dir, els ajuts per a aforestació i els treballs silvícoles, pendents alguns des dels anys 1994, 1995, 1996 i 1997; emprendre els plans de reforestació de les zones cremades.

Un segon bloc –com deia– sobre política forestal, instant el Govern que destini per a tal fi, per a la política forestal, per als propers cinc anys, 15.000 milions de pessetes, és a dir, 3.000 milions de pessetes a partir de l'any 1999. Que s'executin els plans comarcals de muntanya ja dissenyats per garantir el que també dèiem ahir, en el debat, aquest equilibri del territori necessari també per conservar el món rural; que se subvencioni part de la prima de les assegurances que cobreixen els danys ocasionats pels incendis; que s'incentivi la ramaderia tradicional com a mitjà de neteja dels nostres boscos; que es construeixin franges vegetals, tallafocs i pistes forestals; que es col·labori econòmicament amb aquells municipis i principalment amb aquells petits nuclis de població en el que és el manteniment dels camins forestals; treballar conjuntament amb les agrupacions de defensa forestal en la neteja del bosc per sota de les línies elèctriques, com ja hi ha hagut alguna experiència prou positiva; que es fomenti la creació d'empreses, tant per a la transformació de la fusta a Catalunya com per a l'extracció de la llenya en el bosc; que s'actui sobre encara aquests 112 abocadors que estan a menys de cinc-cents metres de les masses forestals; que es compleixi i es posi en marxa un programa i un pla d'aforestació, com ja va fer el Govern al seu moment, i que ahir nosaltres també vam repetir, de 20.000 hectàrees en els propers cinc anys; iniciar campanyes de sensibilització de la societat catalana; que definitivament hi hagi una agència de boscos a Catalunya, tan reclamada pels

propietaris forestals, i que el Govern fusioni durant el proper exercici pressupostari, durant l'any 1999, per a una millor operativitat, la Direcció General del Medi Natural amb la Direcció General del Patrimoni Natural.

I finalment, un bloc de propostes sobre prevenció i extinció: millorar mitjans per als bombers i una modernització necessària al parc mòbil; elaborar un pla d'emergència per a focs de gran abast; actualització de la cartografia; un impuls i col·laboració per a l'avaluació dels plans comarcals i municipals encara pendents; construcció de dipòsits i de punts d'aigua; revisió del pla Infocat –i ahir ja se'ns deia des del Govern, revisió del pla Infocat–, amb la inclusió, entre altres, de brigades ràpides d'intervenció; prendre les mesures perquè els mitjans de comunicació dependents del Govern de la Generalitat interrompin les seves programacions en les situacions d'emergència i trametin als ciutadans les instruccions que estableixi el comandament únic, i treballar de forma conjunta dotant dels mitjans idonis les agrupacions de defensa forestal que un treball tan bo estan fent.

Cinquanta-set propostes de resolució que, conjuntament amb totes aquestes i cadascuna d'elles, i principalment amb la que és dotar la política forestal els propers cinc anys amb 15.000 milions de pessetes, però també en el conjunt de les obres que s'ha de fer per a l'equilibri del territori, com són els plans comarcals de muntanya, el que és la reforestació, el que és l'aforestació, les mesures fiscals, la incorporació de cobertures d'accidents dels bombers i les millors dotacions, tant per al parc mòbil com per als mitjans per als mateixos bombers, suposen partides per als propers anys d'almenys 15.000 milions de pessetes addicionals, aquests 15.000 milions de pessetes que hem fet en aquesta proposta de resolució.

30.000 milions de pessetes poden semblar molt i poden semblar molt, però estem parlant de cinc anys i estem parlant d'actuar sobre el 61% del territori de Catalunya. Partides que, des del Grup Popular, ens comprometem a vetllar perquè s'executin. Partides i resolucions que avui s'aprovaran –resolucions i després partides–, junt amb algunes d'altres grups a les quals donarem suport, tot deixant clar que en aquelles que no votarem favorablement és perquè considerem que es troben millor recollides en les presentades pel Grup Popular.

Com deia, resolucions que el Govern ha d'executar per tal que hi hagi un abans i un després dels incendis forestals, d'aquests últims incendis forestals. Un abans que no hauríem de repetir, com els anys 1986, 1994 i 1998, i un després, amb el propòsit i amb una voluntat política que no solament ho ha de ser del Parlament de Catalunya sinó que també ha de ser del Govern de la Generalitat d'aquest moment, que suposa el 61% del nostre territori, que és el bosc.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula, en primer lloc, el diputat senyor Jordi Ausàs —s'han distribuït el temps, el 50%, per tant té cinc minuts; l'avisaré quan arribi als cinc minuts.

El Sr. Ausàs i Coll

Molt bé, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, els incendis que han afectat de manera tan important les comarques del Bages, de la Segarra, de l'Anoia, del Solsonès, de manera molt important, es poden considerar, en bona part, la constatació d'uns fets que, si bé no eren uns fets anunciats, sí que han estat uns fets que no vénen a estranyar ningú, perquè, si bé és de tothom sabuda la importància de la prevenció i la previsió dels focs, no s'han posat al llarg dels darrers anys tots els mitjans necessaris per a evitar aquests incendis, si més no per a evitar-ne les dimensions i els danys que han ocasionat.

El Govern no ha actuat en el camp de la previsió, en el camp de la prevenció de la manera eficient i responsable amb què calia actuar, i per això proposem al Ple, al Ple d'aquesta cambra, la reprovació de la política global de prevenció i extinció d'incendis del Govern de la Generalitat, i en particular d'aquella política que es deriva de l'actuació del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Una autèntica política de prevenció d'incendis forestals és ben cert que és una aposta decidida per al món rural en general, per a un model de país demogràficament i socialment equilibrat, que passa per l'aplicació de polítiques que fixin la gent al territori, que fixin el pagès al territori.

La voluntat política, més enllà de publireportatges, més enllà de declaracions de bones intencions, es demostra —és ben cert— amb la seva prioritització pressupostària, i la realitat és ben diferent. La realitat ha estat l'incompliment continuat dels compromisos adquirits, ja siguin els compromisos del Pla general de política forestal, els de les resolucions del debat dels incendis del 94, els de les subvencions i ajuts als plans tècnics de gestió forestal, és a dir, s'ha optat per retallar de manera progressiva les dotacions pressupostàries assignades a la política de boscos i assignades a la prevenció d'incendis.

Avui no existeix a Catalunya una autèntica política forestal amb cara i ulls i, en canvi, sí que existeix deixadesa pressupostària del Govern en matèria de prevenció. Prevenció que deixa ben clara aquesta manca de política per part del Govern de la Generalitat en el món rural, en el seu conjunt, i que, de manera particular, la política agrària i la política forestal no és cap prioritat per al Govern de Catalunya.

El Grup d'Esquerra ha proposat i proposa, ara, aquí, en aquest Ple, que el Govern prioritzi en la seva acció de Govern l'aplicació de polítiques de desenvolupament rural que fomentin la presència del sector primari i afavoreixin així l'equilibri territorial. És per això que considerem imprescindible que el Govern habiliti una línia de finançament per a aquelles explotacions que han patit danys directes derivats dels recents incendis forestals i d'aquesta manera eviti la continuació de la dinàmica de desequilibri territorial actual.

Cal accentuar, entenem, la lluita contra el foc i —ho hem dit repetides vegades, ho va dir ahir el portaveu d'Esquerra Republicana— la prevenció. I és per això que proposem l'elaboració d'un pla triennal dels incendis forestals dotat amb 10.000 milions de pessetes. L'abans del foc és molt important i ha estat motiu d'abandonament per part del Govern de Catalunya, però és que el després del foc és també igualment important, i cal actuar-hi decididament i amb urgència, donant la resposta que els afectats esperen del seu Govern, amb l'objectiu que aquests puguin reprendre les seves activitats agroforestals al més aviat possible, puguin recuperar la normalitat tan aviat com sigui possible.

En aquest sentit, proposem també l'aprovació d'un crèdit extraordinari de 3.000 milions de pessetes per tal de fer front a les despeses derivades de l'incendi d'Aguilar de Segarra i alhora aprovar i executar un pla de prevenció contra l'erosió d'aquesta zona cremada, així com un pla de millora dels camins existents.

El pagès, el titular de l'explotació agrària que ara es troba afectat per aquests danys contrets a partir dels incendis, es troba de per si endeutat; el que no podem fer és donar-li solucions a partir que vagi engrixant el seu nivell d'endeutament. En aquest sentit, proposem que el Govern habiliti una línia de finançament per a aquelles explotacions que s'acullin al Decret de reposició dels danys derivats d'aquest incendi i que tinguessin ja un endeutament previ contret com a conseqüència de les inversions realitzades en la millora de la seva pròpia explotació.

Això és tot. Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per continuar la intervenció del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ernest Benach, per un temps de cinc minuts.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Jo faré, doncs, la defensa de les propostes de resolució més encaminades a tot allò que fa referència a l'extinció.

I en primer lloc, és evident que hem de fer una referència forçosa a la proposta de resolució número 2, que d'alguna manera reprova la política global de prevenció, i també d'extinció, d'incendis. És a dir, des del nostre punt de vista, està bé que el conseller

de Governació hagi reconegut errors, però, d'altra banda, és preocupant que aquests s'hagin produït. I és preocupant, sobretot, perquè alguns dels motius que van originar aquests errors s'havien denunciat amb anterioritat; per tant, molt bé que reconeguïn els errors, però això no vol dir que no haguem de dir, que no haguem de denunciar que les coses s'haurien pogut fer de tota una altra manera.

Hem passat una època molt llarga de mobilitzacions dels bombers, molt llarga, una època difícil. Curiosament, aquestes mobilitzacions no eren només per qüestions de millora personal en les condicions de treball, en el salari: hi havia també –i crec que aquesta dada és important– demandes i reivindicacions en temes que ara s'han evidenciat com una necessitat. Per tant, el que dèiem abans: està bé reconèixer els errors, fins i tot jo crec que això honora el conseller, però d'altra banda els errors hi han estat, i com a tal s'han de denunciar.

Hauríem d'anar encara una mica més enllà. El conseller de Governació en la seva intervenció va fer tot un..., va dir que assumia, gairebé, personalment, tot allò que havia passat. Nosaltres entenem que això, doncs, està bé, però tampoc és així: segurament que hi han coses que no són responsabilitat directa del conseller i en canvi sí que tenen d'altres responsables que de vegades hi ha la sensació que s'hagin de tapar. Tenim la sensació que, en la Conselleria de Governació, i en aquest àmbit concret, les coses no acaben de funcionar; ensumem que no van bé. Miri, en els incendis, concretament, en teoria hi ha d'haver una mobilitat important entre els parcs, però de vegades algun responsable –i no un parc concret, ni un cap concret d'un parc de bombers–, hi ha algun responsable territorial, o més amunt, fins i tot, que decideix que sí, que es desplacin però no massa; és a dir, «aneu allà però a les set del matí torneu a ser aquí». I això passa, conseller. I, per tant, aquest és un aspecte –ens dóna la sensació– que això no acaba de funcionar.

D'altra banda, també, parlant de l'Escola de Bombers, que és un dels temes més recurrents de les propostes de resolució que hem presentat, fins fa poc..., potser no fa tan poc, però en tot cas la biblioteca que hi havia a l'Escola de Bombers era una de les biblioteques més importants que hi havia en el seu àmbit: en aquests moments aquelles persones, aquells bombers que han de fer el curs per fer de sergent o per augmentar de categoria, no troben els textos en la biblioteca de l'Escola de Bombers. És aquesta sensació que volem expressar-li, senyor conseller, que tot no va bé, ni molt menys. I, per tant, d'alguna manera, caldria començar a canviar coses.

D'altra banda, també volem evidenciar una cosa que ens ha desagradat moltíssim, en tot aquest procés i en tot aquest debat que hi ha hagut, no tant el debat que hem fet en aquests moments al Parlament, sinó el debat que s'ha produït en la societat catalana, però que, d'alguna manera, també es donava a conèixer en la sessió que vam tenir ahir i en la d'avui. Tot el

procés d'incendis, tot el que ha passat, tota l'anàlisi que hem fet posteriorment, denota clarament que comença a haver-hi símptomes de confrontació. Confrontació, mal que ens pesi, entre Governació i Agricultura. De vegades fa la sensació que ens espolem les puces i a veure què li toca a l'altre.

Sensació de confrontació en alguns moments entre cossos d'extinció de bombers, per una banda –professionals–, i per una altra banda voluntaris, entre la Unió de Pagesos i els bombers, entre la Unió de Pagesos i el Govern, entre les ADF i el Govern... És a dir, una sensació general de mal rotllo –i perdonin l'expressió– que no és gens desitjable en un assumpte tan important com aquest, quan el que haurien de fer, en definitiva, és intentar sumar energies i, per tant, intentar aprofitar tot allò que té de positiu tot-hom, que és molt, de cara a aconseguir aquest objectiu. Crec que aquest ha estat un dels errors més greus i que, d'alguna manera, s'hauria de posar fil a l'aguella per rectificar-lo tan aviat com sigui possible.

Les principals propostes que hem presentat fan referència que hi hagi més recursos per a l'extinció, que hi hagi més personal. I aquí hi ha un exemple claríssim... L'altre dia, l'honorable conseller ens deia: «home, retirem els vehicles perquè sembla que hi ha altres zones amb risc evident que hi hagi incendi; per tant, hem d'estar preparats»; és evident que si hi hagués més personal no caldria retirar els vehicles del lloc on en aquells moments hi ha hagut un incendi important. I, per tant, això demostra –i crec que clarament– que d'efectius en falten. I, per tant, aquesta és una qüestió de prioritats polítiques. D'alguna manera, doncs, demanar més personal avui no passa només pel fet pressupostari, sinó també per una qüestió d'expressar voluntats polítiques.

En el tema de formació també hi ha tot un seguit de qüestions... –i acabo, senyor president–, i finalment volia fer esment i referència a una que ens sembla important, que és la revisió dels criteris tècnics en l'extinció dels incendis. Vostès han fet una proposta en la línia de convocar una conferència internacional per conèixer altres experiències europees. Això està bé, però tinguin en compte una cosa: en aquests moments, crec que no estaria de més, des del punt de vista estrictament i absolutament tècnic, però també dels del punt de vista més ampli possible, de fer una reflexió important amb relació a com s'apaguen aquests focs i com s'apaguen els grans incendis forestals. Segurament que alguna sorpresa tindríem i, segurament, que alguna revisió hauríem de fer a la pràctica.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa - Els Verds, té la paraula el diputat senyor Víctor Gimeno.

El Sr. Gimeno i Sanz

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, fa un moment el portaveu del Grup de Convergència i Unió parlava que en les propostes de resolució no s'havia de mirar enrere i que havíem de parlar del futur. Potser el que no recordava és que s'aprèn si analitzes els errors i saps corregir-los. I voldria recordar que aquest no és un debat qualsevol, no és un debat normal, no és un ple ordinari, sinó que és un ple extraordinari per una causa molt concreta, com ha estat els grans incendis d'aquest passat mes de juliol.

I vull recordar, precisament perquè crec que dels errors algú ha anat aprenent, que fa quatre anys, encara no, el Parlament de Catalunya acordava «valorar positivament la labor realitzada, un cop analitzada a fons la tasca portada a terme pel Govern, en la campanya de prevenció i extinció d'incendis d'aquest estiu». Això era la primera declaració del Parlament de Catalunya després dels incendis de l'estiu del 94. I després, el molt inefable president de la Generalitat (*remor de veus*), després d'aquesta resolució, deia: «L'oposició no ha entès els focs» –se suposa que el Govern sí– «i està bé que l'oposició demani una comissió d'estudi sobre els incendis, perquè es nota que en saben ben poca cosa.» Evidentment, el Govern sí que en sabia, el Govern sí que ho feia bé, i el Govern després va dir que, com que s'havia entès la lliçó –tot i que després sí que van fer aquesta comissió d'estudi–, havien corregit la política forestal i la política contra incendis i que aquests fets serien irrepetibles. Avui tornem a estar aquí per un fet similar.

Què demostra, això? Demostra que la política de prevenció i d'extinció d'incendis del Govern ha fracassat. I ha fracassat no sols pels imponderables climatològics, sinó per l'acció del Govern. Un govern que tenia unes resolucions, les aprovades per majoria l'any 94, i que tenia tota una sèrie de conclusions i recomanacions d'aquella comissió d'estudi, i que hem demostrat –i no hi tornaré a insistir– que no s'han complert, o en tot cas s'han complert formalment a última hora, a corre-cuita, i algunes encara no aplicables –podríem parlar de línies elèctriques, podríem parlar de la neteja de carreteres, autopistes, les voreres, etcètera–, podríem parlar d'altres qüestions. I aquest no-compliment és fruit d'una acció de govern durant aquests anys que els ha permès tindre tranquil·litat, bàsicament per condicions climatològiques, i que enguany, que han canviat les condicions climatològiques, s'ha posat en evidència aquest fracàs.

Per això el nostre Grup Parlamentari plantejem en aquesta primera resolució –després de la comuna i transaccionada per tots, que ja no és valorar positivament sinó expressar el condol, la solidaritat i l'agraïment a totes les persones implicades en aquests focs directament o indirectament–, el que plantejem és que, si ha fracassat –i crec que és indubtable, que ha fracassat– la política de prevenció

i d'extinció d'incendis, el que cal fer és buscar el màxim responsable. I el màxim responsable és el Govern, que amb aquesta concepció política del país que no prioritza el món rural, que no prioritza les tasques de prevenció i les tasques d'extinció, no considera el 61% d'aquest territori forestal, sinó que considera un 3% de població agrària o un 15% de població rural, que no és prioritari. Per tant, la resolució primera nostra, després de les transaccionades, seria reprovar globalment la política del Govern, i evidentment des del seu màxim responsable.

La segona proposta és, en concret, condemnar, o reprovar, la política del conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, perquè és el responsable directe de la negligent, de la deficient, de la ineficax política de prevenció, i molt concretament per la seua actuació a partir de la declaració de l'incendi del 18 de juliol. Les seues actituds... I ahir n'era una mostra: encara ahir deia que no és prepotent; jo no sé quina és la traducció que van fer la quantitat de gent que van assistir aquí al debat, i que l'han llegit, l'han seguit o l'han vist, però l'actitud d'ell durant el Ple, però sobretot abans, en el moment en què calia donar una certa tranquil·litat i un cert acolliment a aquella gent afectades i preocupades era d'insensibilitat, d'imprudència, de provocació, de cap sentit d'autocrítica, una certa autosatisfacció i, en definitiva, d'indignació de tots aquells afectats. No es pot dir el tema dels 1.500 milions de danyos, no es pot dir que no ha disminuït la superfície forestal sinó que cada any augmenten 20.000 hectàrees de bosc els matolls i conreus abandonats i, per tant, s'està reforestant el bosc... Confon quantitat de bosc de regeneració –per tant, vol dir d'escassa qualitat ecològica– amb boscos que es cremen i que formen part indissoluble del país que hem conegut i que hem heretat.

Ho confon tot, i això, a més a més, dient: «Demonstraré que ha existit política forestal, que no s'han disminuït els pressupostos i que, per tant, aquí no passa res, i en tot cas és qüestió d'imponderables.» Possiblement, l'únic que ha fet ha sigut que al conseller el va traïr el subconscient i, encara que no fes aquesta actitud d'autocrítica, al final diu: «Però ho revisarem tot, farem un Foc Verd 2, dotarem adequadament el Pla de política forestal, modificarem l'Infocat, les altres propostes que planteja, regularem les condicions de seguretat dels habitatges, trencarem la continuïtat...» Tot això són coses que ja estaven dins de les resolucions i de les recomanacions de l'any 94 i 95; per tant, si està dient el que farem, està dient que no s'han fet algunes de les coses que es plantejaven. Per això, per la seua política, i per la seua actitud, sobretot a partir d'aquest dia, demanem la reprovació del conseller.

A partir d'aquí, el nostre Grup hem plantejat no tot un seguit de propostes –que entenem que les tenim presentades diversament en proposicions no de llei, en les mateixes resolucions del 94–, perquè enteníem que era un procés..., avui estem en un procés obert de lluita contra els incendis, estem a primers d'agost i ens queden dos mesos durs; per tant, diem,

anem a fer alguna declaració de principis, anem a deixar coses obertes, i anem a fer actuacions de caràcter urgent, per intentar millorar les condicions de lluita contra els possibles focs d'aquest estiu.

Primera qüestió –no se'ns ha acceptat, i hem preparat una proposta nova–, és: tornem a obrir la comissió de seguiment, una comissió de seguiment de la prevenció i extinció d'incendis que pugui permetre contactar altra vegada amb la societat, la societat que diversament, aquests dies, s'ha manifestat en les seues maneres més diverses –ADF, professionals, tècnics, voluntaris, etcètera–, tornem a contactar amb la societat civil. Esperem que al setembre puguem votar-la favorablement i no tornar a ser aquella creença que no hem fet els deures, sinó que creiem que els hem de fer millor, sense precipitació, amb tranquil·litat.

Per tant, a partir d'aquí també altres qüestions que creiem fonamentals.

Una, l'especial prioritat de la política de gestió forestal. S'ha demostrat que hi han escasses dotacions; hi ha moltes propostes de resolució de tots els grups en el sentit d'incrementar la dotació. Vol dir que hem de prioritzar aquesta política, hem de prioritzar una eficaç..., no un simulacre, una eficaç política de prevenció –tallafocs, ramaderia extensiva, recuperació de terrenys agrícoles, neteja de les zones al voltant de les línies elèctriques, bones condicions de les línies elèctriques, neteja de voreres de carreteres, etcètera–; fer complir, en principi, de manera real, no formal, les resolucions i recomanacions que ja tenim aprovades; liquidar els incendis, el pendent de pagament dels incendis del 94.

Tres propostes destinades a millorar l'actuació dels bombers: una és revisar la política de coordinació, i quan dic revisar vol dir de coordinació dels bombers amb la resta dels cossos implicats i de col·lectius i administracions; l'altra, renovar els sistemes de comunicació; és inaudit que els bombers ens diguin: «Tenim uns mitjans de transmissió prehistòrics, que fins i tot els apartats de la circulació, per antics, dels Mossos d'Esquadra ens farien molta honra si els poguéssim agafar»; és una manera d'entendre la política d'aquest país: primer són els Mossos i, si sobra alguna cosa, serà per als Bombers; creiem que s'han de renovar aquests mitjans de comunicació. I evidentment, s'ha de renovar el material i s'ha d'incrementar la formació específica d'aquests bombers. També és difícilment comprensible que a primers de juliol els bombers diguessin: «No tenim pressupost ni autorització per a recanvis, per a recanvis tan simples com una roda o com una bateria d'un camió que tancaven el camió i tancaven un parc perquè no podien, no tenien crèdit de les empreses subministradores per a dotar d'una bateria aquell camió, i això és una realitat constatable.

Finalment, també les nostres propostes anaven a parlar de millorar l'ajut als afectats i evitar els efectes erosius i de degradació del territori; acabaven en

potenciar els voluntaris, els bombers voluntaris i agrupacions de defensa forestal, i parlàvem d'incrementar la vigilància i el control de les causes possibles d'origen el foc. Ahir se'ns va fer un panegíric de la mà criminal que havia originat això i des del nostre punt de vista entendriem que podria aplicar-se, com a mínim, el mateix rigor que es va tenir a l'any 94, quan un incendi provocat per una mà criminal, que va ser una línia elèctrica de FECSA, no va merèixer cap tipus de sanció per part del Govern. Esperem que, com a mínim, això sigui el mateix que s'apliqui a aquests causants de l'incendi, no de la propagació, que, com hem dit, és de la manca de prevenció.

Acabo simplement dient que, la resta de propostes, votarem favorablement a les dels altres grups d'esquerra i que les de Convergència i el PP, ja sigui per l'incompliment manifest de les seves propostes o la manca de credibilitat que té en coses que s'aproven i no es compleixen, simplement se'ns fa difícil votar moltes propostes de Convergència i el PP, encara que moltes d'elles són bones i són votables. Simplement, ells han donat suport als pressupostos de cada any, que són els que han fet possible que estiguem en aquesta situació. Per això hi ha un cert escepticisme que les seves propostes no sols es votaran sinó que també es compliran.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

El Sr. Gimeno i Sanz

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

Acabat el torn de propostes de resolucions, iniciaríem les votacions. Demano a les senyores diputades i senyors diputats que es preparin per a les votacions.

I en primer lloc, com a acord i proposta de la Junta de Portaveus, votariem..., la primera votació seria de l'esmena transaccional presentada per tots els grups.

Senyores diputats, senyors diputats, iniciem la votació.

Aquesta proposta transaccional ha sigut aprovada pel vot de la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Votarem a continuació les propostes de resolucions del Grup Mixt. Primerament, votarem les propostes números 14, 17 i 18. Repeteixo: del Grup Mixt, 14, 17 i 18.

Iniciem la votació.

Aquestes tres propostes han sigut aprovades per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Votaríem a continuació la resta de propostes del Grup Mixt.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució són refusades per 56 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció... Perdó: 55 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

A continuació, votaríem les propostes de resolució del Grup de Convergència i Unió. Votaríem, en primer lloc, les propostes números 14, 18 i 20.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució han sigut aprovades per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Votaríem a continuació la resta de propostes de resolució del Grup de Convergència i Unió.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes han sigut aprovades per 73 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions.

Passaríem a continuació a votació les propostes de resolució del Grup Socialista. Primer votaríem les propostes números 4, 6, 7, 8, 9 i les lletres *d*, *e* i *f* del punt cinquè.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes han sigut aprovades per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

A continuació, votaríem la resta de propostes del Grup Socialista.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes han sigut refusades per 52 vots a favor, 73 en contra i 2 abstencions.

Votarem a continuació les propostes del Grup Popular. En primer lloc, votarem les propostes números 3, 4, 5, 7, 13, 16, 33, 37 i 57.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes han sigut aprovades per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

A continuació votarem la resta de propostes del Grup Popular.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes han sigut aprovades per 73 vots a favor, cap en contra i 55 abstencions.

A continuació, votarem les propostes de resolució del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Votarem en primer lloc les propostes números 3, 4, 21, 22 i 28.

Iniciem la votació.

Perdó: són les propostes números 3, 14, 21, 22 i 28.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució han sigut aprovades per la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle. (*Pausa.*) Per 126 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem la resta de propostes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució han sigut refusades per 55 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem les propostes de resolució del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds. En primer lloc, les propostes números 8, 12, 19 i 21.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes de resolució han sigut aprovades per la unanimitat dels vots de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Votarem a continuació la resta de propostes del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes han sigut refusades per 55 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

A continuació, votarem les propostes conjuntes d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Socialista. En primer lloc, les propostes números 2 i 7.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes conjuntes han sigut aprovades per la unanimitat dels vots de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

I per últim... (*Pausa.*)

Com? 126 a favor, cap en contra i cap abstenció: la unanimitat de les diputades i diputats presents en l'hemicicle. (*Remor de veus.*)

El vicepresident primer

No, no: n'hi ha dos que no han votat.

El president

N'hi ha dos que no han votat? Perdó. (*Remor de veus.*)

Perdó. La darrera votació d'aquesta tarda és la resta de propostes conjuntes dels grups d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, Esquerra Republicana i Socialistes.

Iniciem la votació.

Aquestes propostes han sigut refusades per 55 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Senyores i senyors diputats, correspon reglamentàriament ara obrir un torn d'explicació de vot. Si algun grup vol utilitzar la paraula, li serà concedida per aquesta Presidència. No hi ha cap petició d'explicació de vot? (*Pausa.*)

6158

Doncs, abans d'aixecar la sessió permetin-me, senyores diputades i senyors diputats..., ho repeteixo, abans d'aixecar la sessió d'aquest Ple extraordinari del mes d'agost, permetin-me agrair a tots vostès, senyores diputades, senyors diputats, la seva presència en aquest Parlament i en aquest hemicicle en la

doble sessió de dos dies i aprofitar l'avinentesa per desitjar-los a tots vostès unes bones vacances d'estiu i fins al mes de setembre, en principi.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda.